

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/131/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120203904
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7120203904.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: K. J., narodený XX.XX.XXXX, D. C. J., K. X, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOGA a spol. s r.o., so sídlom v Košiciach, Kupeckého 4, IČO: 36 863 947, proti žalovanému: S. O., R. XX.XX.XXXX, D. C. J., O. XXXX/XX, o náhradu škody na zdraví, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 25.06.2021, sp. zn. 13C/9/2020

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 25.06.2021, č. k. 13C/9/2020-81 vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 1.180,20 € od 04.02.2020 do zaplatenia, a vo výroku o lehote na plnenie.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) rozsudkom zo dňa 25.06.2021 č.k. 13C/9/2020-81 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.180,20 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 04.02.2020 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 86,44 €, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania proti žalovanému vo výške 100 % (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia uvedenej sumy titulom náhrady škody a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky na základe toho, že rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 08.04.2019 sp. zn. 5T/82/2018 bol žalovaný uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a to za to, že v Košiciach dňa 11.09.2018 v čase o 20:45 hod. pred potravinami na ulici O. Č.. XX C. J. po predchádzajúcej slovnej hádke medzi Q. O. a K. J. (žalobca), žalovaný fyzicky napadol žalobcu tak, že ho sotil do kríkov na chodníku, kde ho 5 až 6x udrel päťou do oblasti rebier, potom ho držal, čím mu žalovaný takto svojim konaním spôsobil zranenia a to odlomenie časti základne článku 4 prsta pravej ruky s dobou liečenia od 12.09.2018 do 10.10.2018 t. j. 28 dní. Žalobca mal za to, že sú splnené predpoklady zodpovednosti za škodu a to existencia protiprávneho úkonu, vznik škody, ako aj príčinná súvislosť medzi nimi na základe odsudzujúceho výroku o vine v trestnom konaní. Poškodenie zdravia bolo v časti bolestného stanovené v celkovej výške 30 bodov - položka č. 156c - zlomenina jedného článku s posunom prstu a v časti sťaženia spoločenského uplatnenia bolo stanovené v celkovej výške 30 bodov - položka č. 380 - obmedzenie pohybu 4 prsta pravej ruky. Na základe takto stanoveného bodového ohodnotenia náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje celkovo sumu 1.180,20 €.

3. Právne vec posúdil podľa ust. § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 444 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, 2, 4, § 7 ods. 1, § 8 ods. 2, 3 a 4 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, Opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR o určení sumy náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a bolestného na rok 2018 a 2019.

4. Súd dospel k záveru, že bola preukázaná zodpovednosť žalovaného za škodu, ktorá vznikla na zdraví žalobcovi a ktorú mu spôsobil svojím protiprávnym konaním. Na základe uvedeného preto žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá vznikla žalobcovi na zdraví, pričom škoda na bolestnom bola vyčíslená v lekárskom posudku o bolestnom a bola ohodnotená 30 bodmi a v lekárskom posudku o sťažení spoločenského uplatnenia žalobcu bolo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotená 30 bodmi. Na základe takto vyčísleného bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v nadväznosti na Opatrenie Ministerstva zdravotníctva SR vznikol žalobcovi nárok na náhradu bolestného vo výške 572,40 € (30 bodov x 19,08 €) a sumy 607,80 € (30 bodov x 20,26 €) titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, celkom vo výške 1.180,20 €.

5. Citujúc ust. § 121 ods. 3 OZ súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj nárok na náhradu nákladov za poskytnutie právnej pomoci žalobcovi pri vyhotovení predžalobnej výzvy adresovanej žalovanému, a to za 1 úkon právnej pomoci v hodnote 61,41 € + 10,62 € režijný paušál, spolu 72,03 € plus DPH.

6. Po citácii ust. § 517 ods. 1, 2 OZ a s poukazom na § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. súd priznal žalobcovi nárok na náhradu príslušenstva, a to úroku z omeškania. Súd konštatoval, že bola preukázaná výzva žalobcu žalovanému na zaplatenie žalovanej istiny, pričom žalovaný výzvu prevzal 27.01.2020. Lehota na plnenie vyplývajúca z výzvy bola 7 dní t. j. do 03.02.2020. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu žalobcovi neuhradil, je v omeškaní od 04.02.2020. Na základe uvedeného preto súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 1.180,20 € s 5 % úrokom z omeškania ročne z uplatnenej sumy od 04.02.2020 do zaplatenia.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

8. Proti tomuto rozsudku, ohľadne úroku z omeškania a lehoty na plnenie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu podľa obsahu odvolania podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Odvolanie odôvodnil tým, že žalobca nemá nárok na úroky z omeškania, keďže všetky súdne pojednávania v danom roku boli odročené z dôvodu COVID-19 a s tým ochorením spojená pandemická situácia. Súd vykonal dokazovanie až po skončení pandemickej situácie, je pre neho preto neprípustné, aby si žalobca uplatňoval aj úroky z omeškania. Zároveň žiadal, aby mu súd vyhovel a umožnil zaplatiť bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia formou splátkového kalendára a to 12 mesiacov po 98,35 €.

9. Uznesením súdu zo dňa 18.08.2021 súd vyzval žalovaného na doplnenie odvolania tak, aby obsahovalo náležitosti ustanovené v § 363 CSP, a aby uviedol, proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje, v akom rozsahu sa napáda a čoho sa domáha.

10. Žalovaný podaním doručeným súdu 06.09.2021 doručil vyjadrenie, v ktorom uviedol, že podáva odvolanie proti rozsudku zo dňa 25.06.2021 o zaplatenie úroku vo výške 5 % ročne zo sumy 1.180,20 € od 04.02.2020 z dôvodu, ktorý opakovaním uviedol tak ako v pôvodnom odvolaní. Zároveň žiadal o možnosť úhrady dlžnej sumy formou mesačných splátok, nakoľko je samoživiteľom rodiny, keďže manželka je momentálne nezamestnaná. Preto žiadal, aby súd rozhodol, že je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody vo výške 1.180,20 € v mesačných splátkach a to bez úroku vo výške 5 % ročne.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolanie nespĺňa základné náležitosti odvolania, nakoľko odvolateľ neuviedol ani jeden z taxatívne upravených odvolacích dôvodov, ktorý by následne náležite odôvodnil. Zotrvával na uplatnenom nároku na úrok z omeškania z dôvodu, že predžalobnou výzvou zo dňa 20.01.2020 sa mimosúdnou cestou chcel dohodnúť so žalovaným na zaplatenie náhrady škody na zdraví, ktoré mu spôsobil žalovaný a to vo výške v zmysle vypracovaných posudkov o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia. V zmysle tejto predžalobnej výzvy žalobca požiadal žalovaného o náhradu škody v lehote 7 dní odo dňa doručenia predžalobnej výzvy a upozornil žalovaného, že pokiaľ bude nútený sa domáhať svojho nároku v súdnom konaní, uplatní si aj úrok

z omeškania. Predžalobná výzva bola žalovanému doručená dňa 27.01.2020 a lehota na zaplatenie uplynula dňa 03.02.2020, počnúc dňom 04.02.2020 je tak žalovaný v omeškaní, a preto si žalobca v súdnom konaní uplatnil aj zákonný úrok z omeškania. Na tento nárok nemá a nemôže mať vplyv prípadné odročovanie pojednávania v súvislosti s pandemickou situáciou vyvolanou ochorením COVID-19. Čo sa týka povolenia plnenia dlhu v splátkach žalobca uviedol, že tento nárok si mal žalovaný uplatniť na súde prvej inštancie a to najneskôr na pojednávani nariadenom na deň 25.06.2021. Odvolateľ žiadosť o povolenie plnenia v splátkach neuplatnil v priebehu konania na súde prvej inštancie a v odvolacom konaní dôvody, pre ktoré by mal súd povoliť plnenie v splátkach, nijakým spôsobom nepreukázal. Žalobca má za to, že žiadosti nie je možné vyhovieť z dôvodu neúplnej apelácie odvolacieho konania ako priameho dôsledku uplatňovania princípu koncentrácie pokiaľ dôvody, pre ktoré žalovaný žiada o splátkový kalendár existovali už v prvoinštančnom konaní, mali byť žalovaným uvedené v tomto konaní. Z uvedených dôvodov má za to, že podané odvolanie je nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

12. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného bolo žalovanému doručené dňa 21.10.2021, ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

14. Odvolací súd poznamenáva, že odvolaním žalovaného nebol napadnutý výrok rozsudku, ktorým bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 1.180,20 € a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 86,44 €, v dôsledku čoho rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

15. Predmetom odvolacieho prieskumu bol iba nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.180,20 € od 04.02.2020 do zaplatenia a výrok o lehote na plnenie.

16. Rozsudok je vo výroku o zaplatení príslušenstva a vo výroku o lehote na plnenie vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 18.01.2022 o 9:45 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 11.01.2022 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

18. Z podania žalovaného doručeného súdu dňa 02.08.2021 a následne 06.09.2021 vyplynulo, že odvolanie smeruje proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 13C/9/2020-81 zo dňa 25.06.2021, v rozsahu priznaného úroku z omeškania a ohľadne lehoty na plnenie, podľa obsahu odvolania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný sa podaným odvolaním domáhal, aby bol zaviazaný na zaplatenie sumy 1.180,20 € v mesačných splátkach a to bez úroku z omeškania vo výške 5% ročne.

19. Na základe vyššie uvedených skutočností preto odvolací súd konštatoval, že odvolanie žalovaného v spojení s jeho doplnením doručeným súdu dňa 06.09.2021 spĺňa osobitné náležitosti odvolania upravené v ust. § 363 CSP (v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)). Z uvedeného dôvodu neboli splnené podmienky na odmietnutie odvolania žalovaného, nakoľko podanie žalovaného nemožno považovať za neúplné podanie.

20. Žalovaný namietal odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn.

vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

22. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

23. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok v napadnutých výrokoch nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

24. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP, teda každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. Presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

26. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

27. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 5 % úrok z omeškania zo sumy 1.180,20 € od 04.02.2020 do zaplatenia s poukazom na ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka argumentujúc, že žalovaný sa dostal do omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie uvedenej vo výzve zo dňa 20.01.2020.

28. S týmto záverom sa odvolací súd plne stotožňuje.

29. Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní (§ 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka).

30. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

31. Ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka).

32. V zmysle ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia je zrejmé, že splatnosť pohľadávky môže byť dohodnutá v zmluve, určená v právnom predpise alebo rozhodnutím súdu. Ak však čas plnenia nebol určený žiadnym z týchto spôsobov, má právo určiť čas plnenia veriteľ. Vo všeobecnosti teda platí, že

splatnosť dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil. Iná splatnosť dlhu musí byť medzi účastníkmi dohodnutá, určená právnym predpisom alebo súdnym rozhodnutím. Vyššie citované zákonné ustanovenie ukladá dlžníkovi povinnosť plniť v deň nasledujúci potom, ako ho o plnenie veriteľ požiadal. Ak veriteľ vo výzve určí čas plnenia, pohľadávka sa stane splatnou uplynutím tejto lehoty. Za výzvu sa považuje aj návrh na začatie súdneho konania podaný veriteľom. V takomto prípade dlh sa stane splatným v deň po doručení návrhu dlžníkovi. Ak dlžník nesplní svoj dlh nasledujúci deň po dni, kedy bol na plnenie vyzvaný, resp. do konca lehoty poskytnutej veriteľom vo výzve na plnenie, bude v omeškaní s plnením a veriteľovi vzniká právo na zaplatenie úrokov z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ, ak nie je dlžník podľa zákona povinný platiť poplatok z omeškania.

34. Keďže v Občianskom zákonníku pri nárokoch na náhradu škodu nie je ustanovený čas splnenia, treba podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že škodca je povinný nahradiť škodu prvý deň potom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie, resp. do konca lehoty, ktorá mu bola vo výzve na plnenie určená. Forma výzvy predpísaná pritom nie je, ale v záujme právnej istoty bude vhodné zachovať písomnú formu. Ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu. Dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe nebude deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému (R 27/1977).

35. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že škodca je v omeškaní s plnením záväzku vtedy, keď ho nesplní v deň nasledujúci potom, kedy ho poškodený požiadal o plnenie, resp. ho nesplní v posledný deň lehoty určenej vo výzve na plnenie. Od tohto dňa je možné od neho požadovať úroky z omeškania.

36. V prejednávanom spore žalobca v konaní preukázal doručenie výzvy na plnenie žalovanému pred podaním žaloby, keď súdu predložil výzvu zo dňa 20.01.2020, ktorá bola žalovanému doručená dňa 27.01.2020, a v ktorej vyzval žalovaného na dobrovoľné plnenie škody v lehote 7 dní odo dňa doručenia predžalobnej výzvy (t.j. do 03.02.2020). Žalovaný teda mal plniť nasledujúci deň, t.j. 04.02.2020 a keďže tak neurobil, dostal sa týmto dňom do omeškania.

37. Na závere vzniku omeškania nemá žiaden vplyv dĺžka súdneho konania ani dôvod odročovania nariadených pojednávaní, nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania už tým, že neplnil pohľadávku žalobcu v lehote uvedenej v predžalobnej výzve.

38. Základná sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania, t.j. k 04.02.2020 predstavovala 0,00 % a po pripočítaní 5 percentuálnych bodov predstavuje výška úrokov z omeškania k tomuto dňu 5,00 % ročne.

39. Vecne správne preto rozhodol súd prvej inštancie, ak zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.180,20 € od 04.02.2020 do zaplatenia.

40. K odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa lehoty na plnenie súdom uloženej povinnosti odvolací súd konštatuje, že žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie neprejavil snahu uhradiť dlžnú sumu formou splátkového kalendára.

41. Prvýkrát o možnosť plnenia v splátkach súdom uloženej povinnosti, teda nie v zákonom stanovenej lehote na plnenie 3 dní, žiadal v podanom odvolaní a doplnení odvolania.

42. Žalovaný však žiadnym spôsobom nepreukázal dôvodnosť určenia dlhšej lehoty na plnenie, iba konštatoval, že je samoživiteľom a jeho manželka je nezamestnaná. Nepredložil ani doklad o výške svojho príjmu, celkového príjmu jeho domácnosti a všetkých výdavkov domácnosti, z ktorých by bolo možné zistiť dôvodnosť určenia dlhšej lehoty na plnenie, ktorú môže súd určiť v odôvodnených prípadoch.

43. Odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ žalovaný mal záujem uhradiť uloženú povinnosť formou splátok, nič mu doposiaľ v úhrade takouto formou nebránilo. Z obsahu spisu je však zrejmé, že žalovaný od začatia súdneho konania ani od doručenia predžalobnej výzvy neuhradil žalobcovi ani minimálnu časť škody. Z uvedeného dôvodu sa odvolaciemu súdu javí žiadosť žalovaného iba ako spôsob oddialiť uspokojenie žalobcovej súdom priznanej pohľadávky.

44. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd žiadosti žalovaného o zmenu lehoty na plnenie nevyhovel.

45. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu, t.j. v časti úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.180,20 € od 04.02.2020 do zaplatenia a vo výroku o lehote na plnenie v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

46. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ustanovenie § 251 CSP.

47. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).